

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 iulie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2013 de avocatul Serghei
Golban în numele inculpatului

Petrea Ghenadie Gheorghe, născut la 11 august
1980, originar și domiciliat în mun.Chișinău,
com.Tohatin, str.Ștefan ce Mare 11.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la
25.10.2012 pînă la 24.12.2012, în instanța de apel
de la 22.01.2013 pînă la 05.03.2013, în instanța de
recurs de la 21.05.2013 pînă la 02.07.2013.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Avocatul S.Golban și inculpatul Gh.Petrea, care au susținut recursul, solicitînd
admiterea lui în sensul declarat.

Procurorul N.Suvac, care s-a pronunțat pentru respingerea recursului declarat ca
neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 24 decembrie 2012,
Petrea Ghenadie a fost condamnat în baza art.220 alin.(1) Cod penal la 2 ani
închisoare.

Conform art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea
neexecutată a pedepsei fixate prin sentința judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 05
iunie 2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 alin.(11) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a
executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și
schimba domiciliul fără consimțămîntul organului competent.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Petrea Gheorghe, în perioada lunilor iunie-
august 2012, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, în privința uneia
cauza penală fiind încetată, iar în privința alteia a fost disjunsă într-o procedură
separată, intenționat, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii practicării
prostituției de către Cheianu Maria, prin convorbiri telefonice pe care le-a avut cu
aceasta în timp ce se afla într-un apartament amplasat pe str.Zelinschi, mun.Chișinău și
în casa nr.1 din str.Repin 3, mun.Chișinău, trezindu-i interesul ultimei pentru
practicarea prostituției prin convingerea că va fi bine plătită și va practica prostituția în

condiții bune, a îndemnat-o de a se deplasa pe teritoriul adiacent al Gării feroviare din mun.Chișinău, precum și în alte localuri din mun.Chișinău pentru a practica prostituția. Ulterior, obținând consimțământul lui Cheianu Maria de a practica prostituția, Petrea Ghenadie acționând în continuare de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoanele terțe, a înlesnit practicarea prostituției de către aceasta, prin transportarea, stabilirea și punerea la dispoziția ultimei a persoanelor ce urmau să întrețină cu ea relații sexuale contra plată, în diferite localuri din mun.Chișinău, iar după întreținerea acestor raporturi sexuale, trăgea foloase de pe urma practicării prostituției de către aceasta, exprimate prin remunerare bănească, cuantumul căreia nu a fost stabilit cu certitudine.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gh.Petrea să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în baza art.85 Cod penal să-i fie numită definitiv pedeapsa de 6 ani închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că instanța just a stabilit circumstanțele cauzei în ce privește săvârșirea proxenetismului de către inculpat față de M.Cheianu, însă incorect a considerat că acesta nu a comis proxenetism față de mai multe persoane, neidentificate de către organul de urmărire penală, inclusiv „Sabina”, și neîntemeiat i-a stabilit o pedeapsă prea blândă cu aplicarea prevederilor art.90 alin.(11) Cod penal, recalificând acțiunile la art.220 alin.(1) Cod penal, motivând că îndemnul, înlesnirea și beneficierea de foloase de la persoana cu numele „Sabina” nu au fost constatate în instanța de judecată, aceasta nu a putut fi audiată, deoarece ea, de fapt, nu a fost identificată și stabilită de către organul de urmărire penală, astfel nefiind probat îndemnul sau determinarea ori înlesnirea practicării prostituției, acțiuni săvârșite față de două sau mai multe persoane.

Acuzarea consideră că la stabilirea pedepsei, instanța neîntemeiat a aplicat prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, deoarece inculpatul a comis infracțiunea în perioada în care își ispășea pedeapsa pentru o infracțiune similară și nu a ținut seama de prevederile art.61 și art.75 Cod penal, iar aplicarea unei pedepsei neprivative de libertate nu va duce la realizarea tuturor scopurilor pedepsei penale, în special - prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, deoarece inculpatul prezintă un pericol pentru societate, iar corectarea acestuia este posibilă doar prin izolarea de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui Petrea Ghenadie, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată integral pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău din 05 iunie 2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a stabilit că, prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpatului în prevederile art.220 alin.(1) Cod penal, deoarece organul de urmărire penală nu a identificat persoana pe nume „Sabina”, la care face trimitere că ar fi fost îndemnată să practice prostituția, iar instanța nu poate admite bănuiala săvârșirii

infracțiunii față de două persoane în situația în care una din ele este nedeterminată și neidentificată de organul de urmărire penală, și nu a fost audiată pentru ca declarațiile acesteia să poată fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Totodată, instanța de apel a indicat că la stabilirea pedepsei se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, aceasta făcând parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului care fiind anterior condamnat nu și-a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat, astfel scopul preventiv și educativ al pedepsei penale nefiind atins, și reieșind din prevederile art.61, 90 alin.(11) Cod penal, a considerat că corectarea lui Gh.Petrea este imposibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul S.Golban în numele inculpatului Gh.Petrea care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele a examinat cauza și corect a concluzionat că corectarea și reeducarea lui Gh.Petrea este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate, la care s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii, motivul acesteia, de căința sinceră, de faptul că are la întreținere doi copii minori, se caracterizează pozitiv, pe când instanța de apel stabilindu-i pedeapsa cu închisoarea, a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, nemotivându-și soluția în partea dată, ci în linii generale a dedus că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă numai în condiții privative de libertate, necățind la faptul că partea vătămată singură a venit cu inițiativa de a practica prostituția și a declarat în prima instanță că nu a fost impusă de către inculpat, dar a dorit să se prostitueze și să câștige mijloace financiare pentru întreținere, inclusiv a copilului lor comun; instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante aflate în cauză, aflarea la întreținerea inculpatului a doi copii minori, că acesta este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, fapt ce atestă că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, iar careva circumstanțe care ar dovedi contrariu lipsesc, opinia instanței în acest sens fiind greșită și bazată pe presupuneri neîntemeiate.

6. Judecând recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în prevederile art.220 alin.(1) Cod penal, și critică decizia instanței de apel numai în latura stabilirii pedepsei aplicate lui Gh.Petrea, și anume privind aplicarea pedepsei închisorii.

Instanța de recurs constată că prima instanță a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauză, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte și just a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Gh.Petrea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal, aplicându-i

o pedeapsă condiționată, în temeiul art.90 alin.(11) Cod penal.

Instanța de apel, admitând apelul procurorului, a rejudecat cauza în latura stabilirii pedepsei, constatând că prima instanță incorect a aplicat art.90 alin.(11) Cod penal, fără a lua în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, care anterior a mai fost atras la răspundere penală, iar scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate va fi atins doar numai prin stabilirea unei pedepse cu închisoarea.

Colegiul penal consideră greșite aceste concluzii ale instanței de apel din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(11) Cod penal în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Conform părții descriptive a sentinței, prima instanță a conchis că la stabilirea pedepsei inculpatului, ține seama de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului. Referitor la persoana inculpatului instanța a reținut ca circumstanțe atenuante că acesta a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este încadrat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori și că în cauză lipsesc circumstanțe agravante.

Astfel, instanța, luând în considerare nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana vinovatului, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei, a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea aplicării în privința acestuia a prevederilor art.90 alin.(11) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei, concluzionând că executarea reală a pedepsei nu va contribui efectiv la corectarea și reeducarea acestuia.

Colegiul conchide că prima instanță, reieșind din circumstanțele cauzei și ținând seama atât de prevederile art.61, 75 și 76 Cod penal, cât și de prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, a fost în drept să mențină condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă, deoarece, în atare situație, interdicții de aplicare a prevederilor normelor date legea nu prevede.

Din cele menționate Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită de către prima instanță lui Gh.Petrea cu aplicarea art.90 alin.(11) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă, este una corectă și își va atinge scopurile enunțate în prevederile art.61 Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, în situația în care instanța de apel, nedispunând de alte circumstanțe, inclusiv de circumstanțe agravante, greșit a admis apelul procurorului în privința lui Gh.Petrea și prin pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului la un termen mai mare de închisoare reală, a comis eroarea prevăzută de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală - a aplicat o pedeapsă mai gravă decât cea numită de prima instanță, nerespectând prevederile legii.

Colegiul conchide că această eroare urmează a fi corectată avînd în vedere că apelul greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Gh.Petrea.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

În atare circumstanțe, Colegiul penal conchide că recursul declarat de avocat în numele inculpatului este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Petrea Ghenadie, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2013 în cauza penală în privința lui Petrea Ghenadie, cu menținerea sentinței Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău din 24 decembrie 2012.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 12 iulie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti